

7.1. KLASIFIKACIJA INFORMACIONIH SISTEMA

Informacioni sistemi mogu se klasifikovati na različite načine. Prema stepenu automatizacije razlikuju se:

- neautomatizovani informacioni sistemi,
- upravljački informacioni sistemi, koji podržavaju donošenje rutinskih odluka, uglavnom na nivou operativnog upravljanja,
- sistemi za podršku odlučivanju, koji podržavaju donošenje složenih i teških odluka,
- ekspertni sistemi, koji rešavaju probleme vrhunskih eksperata,
- hibridni sistemi,
- skladište podataka,
- veštačka inteligencija.

Podela se može izvršiti prema vrsti obrade. Prema toj klasifikaciji može se govoriti o paketnoj, serijskoj i slučajnoj obradi, o interaktivnom radu, radu u realnom vremenu i sl.

Prema vrsti pruženih usluga razlikujemo:

- sisteme za kompjuterske usluge opšte namene,
- sisteme za čuvanje i pretraživanje podataka,
- sisteme za komutaciju podataka,
- sisteme za upravljanje fizičkim procesima,
- sisteme za kontrolu i upozorenja,
- sisteme za obradu transakcija.

Svaki od ovih sistema ima neka specifična svojstva koja utiču na njihovu strukturu, eksploataciju i slično, ali se u praksi uvek sreću sistemi u kojima se kombinuje više ovako definisanih vrsta sistema, pa ove klasifikacije nemaju većeg praktičnog značaja.

Klasifikacija koja bi se izvršila prema oblastima primene dala bi vrlo širok spektar informacionih sistema. Najkorisnija je klasifikacija prema kvalitetu i koristi koju korisnici imaju od informacionih sistema. Ova klasifikacija na neki način objedinjuje prethodne i vrši se prema razgraničenjima funkcija informacionog sistema koje će obavljati čovek i koje će se automatizovati na raznim nivoima razvoja informacionih sistema.

7.2. NEAUTOMATIZOVANI INFORMACIONI SISTEMI

U neautomatizovanim informacionim sistemima primenjuje se ručna ili mehanografska obrada podataka. Osim ručnih i stonih kalkulatora koriste se mehanografska sredstva za izvršavanje specifičnih poslova, kao što su: knjiženje, fakturisanje, izdavanje naloga i sl.

Nosioci podataka su dokumenti. Na njima su podaci upisani tako da se mogu čuvati i prenositi. Informaciona baza je skladište dokumenata koji se u njoj čuvaju. To mogu biti kartoteke, biblioteke, skupovi zapisnika, službenih listova itd.

Na osnovu ulaznih podataka u toku izvršavanja radnog procesa dopunjava se, odnosno ažurira informaciona baza koja može poslužiti pri donošenju operativnih odluka.

Obrada nije jedinstvena i ponekad se ne obavlja uvek na isti način, podaci nisu formatizovani i strogo strukturirani, a zadaci koji se rešavaju često nisu do kraja definisani.

U neautomatizovanim informacionim sistemima značajni su i usmeni informacioni tokovi. Oni su promenljivi i nepostojaniji.

Informacije se, dakle, mogu razmenjivati formalno (pomoću izveštaja) i neformalno (usmeno i opservacijom). Subjektivni činioци mogu znatno da utiču na tok obrade podataka i dobijanja rezultata.

U neautomatizovanim informacionim sistemima obično dolazi do dupliranja rada na obradi podataka (vodi se više sličnih kartoteka i sl.), naročito pri izradi pojedinačnih (kvartalnih i godišnjih) izveštaja, kada je potrebno obrađivati velike količine podataka.

Za neautomatizovanu obradu podataka svojstveno je:

- da pravila za obradu podataka nisu strogo definisana već su dobrim delom iskustvena,

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com